KASTURÍ

NÁVOD NA POUŽITÍ VESMÍRU

NÁVOD NA POUŽITÍ VESMÍRU

aneb VÝCHOD PRO ZÁPAĎÁKY

Kasturí

aneb

Filozofie, co není k prdu
Co se má učit ve škole
Sdílejte, než to smažou
Moudrost pro věčně mladé
Slova, co každý zná a nikdo nechápe

ÚVOD

POZOR!

Tato skromná publikace má za cíl představit určité filozofické body, které mně osobně velmi pomohly v každodenním životě, v jeho vnímání a prožívání. Je to tedy můj subjektivní výběr témat a nekladu si za cíl zcela vyčerpat danou myšlenkovou problematiku. Nejsem vysokoškolský profesor ani studovaný filozof, jsem především člověk, stejně jako vy, kteří to čtete, a tak mě zajímá především lidská stránka věci a užitečnost pro běžné použití – pro upřímného človíčka, který se pachtí životem a chce zakoušet více dobrého nežli zlého.

Největší inspirací mi byly následující knihy: Bhagavad-gíta, Šrímad Bhágavatam, Íšopanišad, Čaitanja Čaritámrita, Bhakti-rasámrita sindhu, Upadešámrita, Brahma samhita, Brihad-bhagavatámrita.

Přeji vám obohacující čtení a pevně věřím, že si z něho něco odnesete!

Vaše Kasturí

PŘEDMLUVA
PROČ ZASE NĚCO PÍŠEŠ???

Nevím, jak vy, ale mně začalo v dospívání vrtat hlavou, jak to všechno ve světě funguje, proč žiju, proč je tráva zelená, kdo určuje, co je špatné a co dobré, a tak podobně. Spolužáky na gymplu jsem terorizovala neanonymními dotazníky o smyslu života a deptala je debatami o nesmrtelnosti chrousta. Inu, byla jsem vždy dívčina zvídavá, a jsa velký systematik a analyzátor, měla jsem prostě potřebu tomu VŠEMU přijít na kloub. Celou svou trnitou cestu za poznáním tajů všehomíra rozhodně nebudu popisovat, leda byste hledali účinný lék na spaní, tak k tomu by takový popis byl asi dobrý…

Ale! V jednu chvíli se mi dostaly do ruky knihy o východní filozofii, konkrétně mě zaujaly hlavně knihy vycházející z tradice staroindických Véd, a to vám byla pecka! Já moc nemám ráda suchou teorii – tedy takovou, která je vám vlastně k ničemu, i když zní třeba zajímavě. Ale bažím po takovém myšlenkovém systému, který mi pomůže něco použít v praxi, rovnou převést do běžného života a profitovat z toho. A jelikož přesně to mě v těch knihách pořád bouchalo do očí, povídám si – holka, tohle si nemůžeš nechat pro sebe! Koukej to pustit ven, zkus to sesumírovat tak, aby si z toho mohl něco odnést i někdo další. Vždyť přeci chceš zachránit svět, ne? Nebo ho aspoň trošičku vylepšit, hm? Tak tady to je!

V tomto světě je všeho dostatek. Kromě poznání o vlastním já.
A kde není poznání, tam je utrpení.
Já

TERMINOLOGIE

Jelikož čerpám z textů východních, staroindických, budu tady hojně uvádět slova v přepisu ze sanskritu – původního jazyka, kterým byly psány posvátné texty – Védy. Sanskrit je tedy něco jako pro nás latina. A tahle lehce exotická slovíčka už často známe, protože zdomácněla i na Západě – příkladem budiž třeba slovo jóga nebo karma. Já ale nejsem lingvista, takže se soustředím na význam toho, co daná slova označují, čili na praktickou stránku věci, na to, co s tím jako máme dělat my, moderní lidé žijící v technologiemi nabušeném 21.století. A možná kupodivu to má pro nás úplně stejný význam jako pro starověké lidičky – a nebo to udivující není – však jsme stále lidi, na tom se za ta staletí ani tisíciletí naštěstí nic nezměnilo…

VÉDY

Na úvod se sluší posvítit si na to, co že jsou to ty Védy, na které se budu celou dobu odkazovat. Jsou to posvátné texty starověké Indie, ke kterým se „hinduisté" obracejí stejně jako křesťané k Bibli a muslimové ke Koránu. Nicméně co se týká rozsahu, jsou Védy mnohem košatější. Proč mám „hinduisty" v uvozovkách? Inu, je to označení, kterým muslimští Peršané nazývali nemuslimské obyvatelstvo žijící za řekou Indus. Ve Védách o hinduismu není ani zmínka. Proto něco jako „hinduismus" čistě vzato neexistuje, je to spíše souhrnné pojmenování všech možných duchovních a filozofických směrů, které můžete na půdě Indie potkat, a těch je opravdu hodně!

Véda znamená v sanskritu „poznání". Ve Védách najdeme části zabývající se jak filozofií, duchovními vědami, jógovou praxí, tak i sociologií, politikou, morálními zásadami, astronomií i zdravovědou (i na Západě známá ájurvéda). Védy mají, jak jinak, božský původ, je to poznání zjevené shůry (či ze srdce světců) a předávané pomocí učednické posloupnosti z duchovního mistra na žáka. Původně bylo toto poznání předáváno jen ústně, ale před zhruba 5000 lety získalo písemnou podobu díky mudrci Vjásadévovi. Ten Védy utřídil a rozdělil na 4 části – jmenovitě Rig, Jadžur, Sáma a Atharva. Dále sepsal epos Mahábhárata (který obsahuje známou Bhagavad-gítu), 18 Purán a veškeré učení Véd shrnul do Védanta-súter (krátkých filozofických aforismů). Nakonec Vjásadéva napsal Šrímad Bhágavatam jako

přirozený komentář k Védanta-sútrám a jako nejsladší smetanu sebranou ze všech Véd.

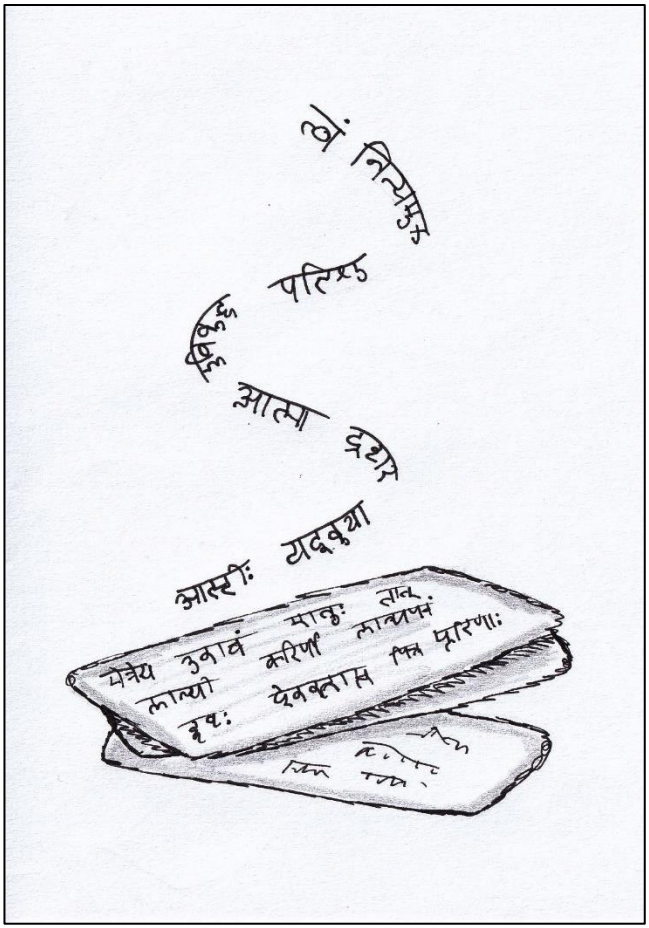
Védská písma tedy obsahují neuvěřitelné množství informací teoretických i praktických, které mohou použít jak světci, mudrci a jogíni, tak úplně obyčejní lidé, prostě všichni! Rozsah védské literatury je obrovský – není to, jak vidíte, jedna kniha, ale spíše celá knihovna. A bohužel z této velké knihovny se do dnešní doby dochoval jen zlomek, slyšela jsem, že pouhá 4 procenta. Nicméně i v této malé části najdeme tolik inspirace, že nám půjde hlava a duše kolem! Pojďme se tedy podívat, co fascinujícího a použitelného jsem ve Védách našla.

(Podrobný popis rozdělení a obsahu Véd naleznete v bonusové kapitole úplně na konci knížky)

Poznání klíčem jest ke štěstí.

Kde chybí poznání, přebývá úzkost, nejistota. Od pradávna lidé touží uzříti pravdu, odjakživa ptají se na otázky odvěké: Kdo jsem? Odkud přicházím? Kam jdu? Celé stvoření vesmírné dýchá těmito otázkami, tu vědomě, tu podvědomě. Každá živá bytost, každý tvor, pachtí se světem a podléhá zákonům přírodním – ba vesmírným. Kde je výtvor, tam je návod na jeho údržbu, tam je vysvětlení jeho záměru, účelu, i úskalí. I ten, kdo stav tkalcovský vymyslel, jej návodem opatřil, nákresem, a následovníkům dalším vysvětlil, jak na něm pracovat, jak ho vylepšit, jak ho nerozbít. I tvůrce Nejvyšší návod nám dal – vodítko, klíč ke stvoření vesmírnému. Do uší a srdcí svých věrných tuto moudrost našeptával, ti naslouchali, rozjímali, spisovali a předávali poznání toto božské, od samotného malíře všehomíra

pocházející. I bylo mnoho těchto věrných, na všech světadílech, ba na všech planetách, ve všech věcích, už od nepaměti. Poznání jedno jest, však dle zvyklostí se lišící, dle okolností společenských či zeměpisných tvárné jest. Leč neliší se stvořitel, neliší se duše živá – ti věčně pravdiví jsou, nepodléhající zvyklostem místním a rozporům náboženským. Pravda jedna jest, toliko v háv rozdílný se obléká.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Návod na použití vesmíru**.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.